

¹ SOKRATES
 Takže i mudrci jsou moudří svou moudrostí a krásné věci jsou krásné svou krásou?
 HIPPIAS
 Jak jinak?
 SOKRATES
 I tyto věci tedy náleží mezi skutečnosti, jinak by neměly ten účinek.
 HIPPIAS
 Jsou to skutečnosti, samozřejmě.
 SOKRATES
 A co krásné věci, nejsou krásné právě svou krásou?
 HIPPIAS
 Ano, svou krásou.
 SOKRATES
 Tedy i ta je skutečností?
 HIPPIAS
 Je, ale co na tom záleží?
 SOKRATES
 „Pověz mi tedy, cizince,“ řekne můj odpůrce, „co to je ta krása?“
 HIPPIAS
 Nepotřebuje tazatel, Sokrate, vědět něco jiného, totiž co je krásné?
 SOKRATES
 Myslím, že ne, Hippio, jen co je to krása.
 Jaký je v tom rozdíl?
 SOKRATES
 Myslíš, že není?
 HIPPIAS
 To je přece totéž!
 SOKRATES
 Je mi jasné, že ty to víš lépe. Leč uvažuj, příteli: neptá se tě, co je krásné, nýbrž co je to krása.
 HIPPIAS
 Chápu, příteli, a odpovím mu, co je to krása, takže mi vůbec nebude moci nic namítat. Mám-li říci pravdu, tedy věz, Sokrate, že krásná dívka, to je krása.
 SOKRATES
 Při sám pes, Hippio, to jsi odpověděl krásně a výstižně. Když mu tedy takto odpovím, zodpovím tím jeho otázku beze zbytku a správně a on mi nebude moci nic namítat?
 HIPPIAS
 Jak by ti mohl, Sokrate, něco namítat, když je to mínění všech lidí, a když ti všichni posluchači dosvědčí, že máš pravdu?

¹ Poznámka k četbě. Vystupují zde celkem tři postavy, což nejde z tohoto úryvku dobře poznat. První je Hippias, další Sókratés, třetí je fiktivní protivník či "odpůrce" (na kterého jsou směřovány Hippiovy odpovědi). Nicméně se jedná o rétorickou figuru, pokud spolu dva mluvčí nesouhlasí, je do jisté míry snadnější (méně agresivní atp.) "nehádat se spolu", nýbrž obracet se k někomu, kdo se diskuse přímo neúčastní. Pro zjednodušení ve své interpretaci můžete zůstat na rovině dvou mluvčích: Sókrata a Hippia.